

S. Kałagate, J. Lewczuk

Lubsko, st. 31, wykop II, gm. loco,
woj. zielonogórskie, AZP 65-09/73

Informator Archeologiczny : badania 29, 135

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

przebiegu linii frontu i granic działek, w związku z przekształceniami zabudowy w końcu XVIII i na pocz. XIX w.

Lubsko, st. 31, wykop II
gm. loco, woj. zielonogórskie
AZP 65-09/73

Muzeum Archeologiczne Środkowego
 Nadodrza w Świdnicy k. Zielonej Góry

Badania ratownicze prowadzili mgr mgr S. Kałagate (autor sprawozdania) i J. Lewczuk. Finansowane przez Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza w Świdnicy. Miasto wczesnośredniowieczne (2. poł. XIII w.), późnośredniowieczne i nowożytne.

Wykop został zlokalizowany w centrum Lubaska, przy ul. Popławskiego (nr działki 307/9). Badania związane były z budową na terenie działki budynku mieszkalno-usługowego. Odsłonięto relikty nowożytnej (XVII-XVIII w.) zabudowy mieszkalnej, zarówno murywanej, jak i drewnianej. Odkryto również pozostałości wczesnośredniowiecznych domostw? (obiekty 1 i 2), mocno zniszczonych przez młodsze osadnictwo.

Łącznie pozyskano ponad 300 fragm. ceramiki naczyniowej, głównie wczesno- i późnośredniowiecznej, oraz ok. 80 fragm. kości zwierzęcych. Pobrano próbki drewna do badań dendrochronologicznych.

Na podstawie analizy pozyskanej ceramiki naczyniowej datowano najniższy odsłonięty poziom (obiekty 1 i 2) na 2. poł. XIII w.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Archeologicznym Środkowego Nadodrza w Świdnicy k. Zielonej Góry.

Badania nie będą kontynuowane.

Łowicz, st. „Św. Leonard”
gm. loco, woj. skierniewickie
AZP 59-56/—

Mazowiecka Wyższa Szkoła Humanistyczno-Pedagogiczna w Łowiczu

Pracami kierował mgr Marek Gierlach (autor sprawozdania mgr Andrzej Kosiorek). Finansowane przez Mazowiecką Wyższą Szkołę Humanistyczno-Pedagogiczną w Łowiczu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko szkieletowe z XVII w.

Stanowisko leży ok. 500 m na południe od Rynku Kościuszki, między kościołem mariawickim a kościołem Św. Leonarda, na południe od budynku d. hotelu (obecnie własność Szkoły). Ze źródeł pisanych i znalezisk archeologicznych podczas budowy hotelu wynika, że w XVII w. (może wcześniej?) istniał tu cmentarz grzebalny.

Przebadano 400 m² powierzchni. Warstwy kulturowe były mocno przemieszane w wyniku poprzednich prac budowlanych. Zniszczyły one północno-zachodni odcinek cmentarzyska, toteż nie natrafiono na zwarte zespoły grobowe i pochówki, a jedynie resztki porozrzucanych fragm. szkieletów. W południowo-wschodnim profilu wykopu I wystąpiła niezakłócona warstwa próchnicy, a pod nią w stropie żółtego piasku zarysowały się pochówki (4) — szkielety złożone w trumnach, ukierunkowane na osi zachód-wschód. Nie eksplorowano ich, ponieważ znajdowały się poza wytyczonym wykopem i za ogrodzeniem otaczającym kościół Św. Leonarda. Materiału ruchomego nie znaleziono.

Dokumentacja znajduje się w Archiwum Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Skierniewicach.